ગુલશને કરબલા

ઉર્ફે

મજમુઆ માતમ

પબ્લીશર

મીયાં બદરૂદ્દીન હુસેનુદ્દીન નીઝામી

બુકસેલર એન્ડ પબ્લીશર.

૧૫૪૦. [illegible]—અમદાવાદ.

૧લી બાર   તા. ૬-૫-૨૯   પ્રત ૧૦૦૦

મનહર પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં મોતીલાલ ગણપતરામે
છાપ્યું. પાનકોર નાકા—અમદાવાદ.

કીમત તીન આને.

જાહેર ખબર.

જંગનામા ઇમામ હુસેન—ઇસમેં મોહર્રમ શરીફકી તમામ મજલિસેં હૈં ઔર કરબલા શરીફકી લડાઇકે પુરે હાલાત બયાન કીયે હૈં. હજરત (સલ૦)કી વફાત શરીફસે લેકર હજરત ઇમામ હુસેન રદી૦કી શહાદત તક કા પુરા હાલ બહોત ખુલાસાવાર લિખ

અસર આતા દરીગે બહોત અચ્છા પઢનેકે કાબીલ યે જંગનામા હૈ કીમત આઠ આને.

જંગનામા મીરાંદાતાર—યે ગુજરાતકે બહોત મશહુર બુઝર્ગ હૈં દુર દુરસે ઝયારતકે લીયે લોગ આતે હૈં ઔર અપની મુરાદ પાતે હૈં. મીરાંદાતાર સાહેબકી લડાઇકે હાલાત ઇસ કીતાબમેં હૈં કીમત તીન આને.

ગુલશને કરબલા

ઉર્દૂ

મજમુઆ માતમ

— રિવાયત —

જબ સર કલમકા હુકમે ખુદાસે કલમ હુવા.
લીખ્ખા તો પેહલે નામે ઇલાહી રકમ હુવા,
પસ તસમીયાકે હમ્દો નાઅતે નબી લીખા,
યે લીખકે ઝીકરે શાહે શહીદાંમેં ખમ હુવા,
અફસોસ કયસા ઝુલ્મ સહે ઇબ્ને બુ તુરાબ,
કયા ઇલ અલમકા શોર ઝમાનેમેં કમ હુવા.
હો-ગયે ભતીજે ભાનજે પેશે નઝર શહીદ.
સિબ્તે રસુલે પાક-પે કયા કયા અલમ હુવા.
અસગરકી લાશ હાથમેં લેકર કહે હુસેન,
અય લાલ મેરે તુઝપે કયસા સિતમ હુવા.
ઘોડેસે જબ ઝમીપે ગીરે શાહે કરબલા,

વા હસ-રતાકા શોર બપા દર હરમ હુવા.
હાફિઝસે કય બયાં વોહ રકમ હોવે દોસ્તો,
જબ શાહે દીકા તનસે વહાં સર કલમ હુવા,

સલામ.

અય ઓ-નતે જહાં સલામત સલામ લો,
અય આફતાબે બુરજે નુબુવ્વત સલામ લો,
અય ઈબ્ને શેર શાહે શુજાઅત સલામ લો.
ઉમ્મતકે પુરત-બાને હિમાયત સલાંમ લો.
અહમદકે નુર અયને ઇમામત સલામ લો.
અય ફાતિમાકે લાલ સલામત સલામ લો,
ઇઝહારે નુરરે બદરે વિલાયત સલામ લો.
અય કાને સિલકે ગૌહરે રહમત સલામ લો,
ઈસ ફૈયઝ બસ્તા જાનકા હઝરત સલામલો.
અંય બાદશાહે અહલે શહાદત સલામ લો.

સલામ.

ઝુકાકે સરકો અદબસે હરદમ કરો મોહીબ્બો સલામ બારા.
કે જબસે કલમેકે હર્ફ બારા સો વયસે બરહક ઇમામ બારા,

હૈ નિસ્ફ અવ્વલ જો પેહલે કલમેકા નિસ્ફ આખિરભી
ઉસકા યારો,
યે બારા બારા હેં હર્ફ લફ્ઝી સો માઅનીયે ખુશ
કલામ બારા,
અલી હસન ઓર હુસેનો આબિદો બાકેરો જાઅફર
ઓ કાઝીમ,

રઝા તકી વ નકી વ અસકર ઇમામ મેહદી તમામ બારા,
હે દઓર આલમકે સાલ બારા સો હે બરસકે મહીને બારા,
હર એક દીનકી હે બારા સાઅત તો બુર્જ બારા મુકામ બારા,
મોહબ્બત ઉનકી હે સબપે વાજીબ અદદભી વાજીબકે
ગીનલો બારા,

જૈ તર્ક વાજીબ ન-કીજે હરદમ લીયા કરો તુમયે નામ બારા,
હદીસે ઇસના અશરસે ઝાહીર કે હેં કવકિબ યે નુરે ઇમાં,
બ-હુકમે નબીકે ધરમેં યેહી મદારુલ મહામ બારા,
ગીનો મોહંમદકે ઓર અલીકે હિસાબ કરકે જો ફાતિમાકે
યે તીનોં નામોકે બસ હે સાહેબ હુરૂફ બા-ઇંતેઝામ બારા,
નબી અલીકે કરો મુઝાયેફ તો નક્શ બારાકા હોવે પુરા,
કહે હે હક ઉનકો બહરે ઉમ્મત શફીએ રોઝે કયામ બારા,
ખુદા હે ઉનમેં ખુદામેં યે હેં કરો જો વાહેદમે ઝર્બ મારા.
જો ઇસ ઝર્બસે અદદ હો હાસીલ સો વોહ જુલ-એહ
તીરામ બારા,

ઇમામ બારા ઇમામ-મેં કા હુસેન સીજદેમેં સર કટાયા,
યે પઢતે હેં રકઆતેં ઝોહરકી શુમાર કર ખાસો આમ બારા,

તુઝેં વા બારા બરસકે સિનસે **હુસેન** રેહતી હે મદેદ-ગોઇ,
વોહ બારા બારા કરેંગે તેરે હરએક મકસદકે કામ બારા,

જોગીનામા.

જોગીઓ અબ કુછ જરા તો બિચારો,
ગુકુલ નગરીમેં બનકે મુસાફીર આયે કહાંસે હો યારો,—જોગીઓ.
દેસકો છોડ બદેસ હુવે તુમ દેસ ન દિલસે બિસારો
દિલકે નગરમેં ઇશ્ક બસા હે માંગો ન હાથ પસારો—જોગીઓ.
ભસ્મ ભબુતી બદનપે રમાકે ઘર ઘર અલેક પુકારો,
હે યે સદા અબ જોગીજી ગુરૂકી બાગડીકો સંવારો—જોગીઓ.
દુનિયા હે બાવરી ફીર નહીં આના નીંદીઆ રેન ગુજારો,
કોન જહાંમેં આકે રહા હે જો તુમ રહોગે પીયારો—જોગીઓ.
હીરદેમેં હરદમ ભજ મન મુરખ હે વોહી પાલન-હારો,
જાના અદમકા ડેરા **અલાઉદ્દીન** છોડ વતન કો સીધારો—જોગીઓ.

જોગીનામા.

ખબર લો મેરી યા હસનેન મેં જોગી તુમ્હારા હું,
તુમ્હેં મુશ્કીલ-કુશાઇકે લીયે મેંને પુકારા હું,
તુમ્હારે દરદે ફુરકતમેં લીયા હું હાલ જોગીકા,
યે મલબુસે ફકીરાના સભી તનપે સંવારા હું

ગલેમેં ડાલ-કર કફની લગા-કર ખાક તન મનકો,
બનાકે હાલ જોગીકા મેં તુમ-પર જાન નિસારા હું,
તુમ્હારે નામ-પર મેરા દીલો-જાં સબ તસદ્દ-દુક હે,
મેં જગમેં નામ લેવા આપ-હીકા આશકારા હું,
મેરે હાફીઝ તુમ્હી હરદમ હો યા ઇબ્ને રસુલુલ્લાહ,
મેં બંદા જાન ઓર દીલસે તુમ્હારા હું તુમ્હારા હું.

માતમ

ઓય હાયે કયસી બાદે ખિઝાંફીર ચમનમેં,
બાગ-બાં રો રહા હે યું ચમનમેં-રે ઓય હાયે.
જાઇ જુઇ ઓર બેલા ચમેલી,
સબ મીલ કેલતે થે રો રો યું ભેલી,
દાગ લાલા-કો હે ગમ હસનમેં-રે ઓય હાયે.
સર્વભી અબ તો રોતી ખડી હે,
ખાકે સેહરા આ મુઝપે પડી હે,
હમ ફલકકે સતાયે હેં બનમેં-રે ઓય હાયે.
બુલબુલેં ચેહ-ચહે ગુલસે છુટીં જબ,
શોરે માતમ લગીં કરને મીલ સબ,
બાગ ઉજડા રહે પર વતનમેં-રે ઓય હાયે.
બાઝ કુરરાજ તીતર કબુતર,
કુમરીયાં કર રહી હેં યું અકસર.

રોતે હેં અહ્લ હસ્તે ખુતનમેં–રે ઓય હાયે,
બાદ મરનેકે જબ યાદ આયે,
ગમ અલ્લાઉદ્દીન દીલમેં સમાયે,
ઉઠ કહો તુમ લહદસે કફનમેં–રે ઓય હાયે.

માતમ

ઓય હાયરે મારા શહે નવ રતનકો.
નુર રસુલ અયેન પ્યારે હસનકો–રે ઓય હાયે.
હાથમેં તેગ લે ઝાલીમોને,
સર ઉતારા અબસ ઝાલીમોંને
તર કીયા ખુનસે સબ બદનકો–રે ઓય હાયે,
દસ્તે ગુરબતમેં બે--કસ બિચારે,
ઓર રોતે થે વોહ ડરકે મારે,
યાદ કરતે થે હરદમ વતનકો–રે ઓય હાયે.
નવ–નિહાલે ચમન કરકે બરબાદ,
ઝાલીમોંને કીયા દીલકો ફીર શાદ,
ખોદી જડ બેખ સબ પંજ–તનકો–રે ઓય હાયે.
રોતી કુબ્રા પડી રનમેં જારી,
લાશા લાઓ મેં દેખું દુખયારી,
કીસને મારે હેં તીશના દહનકો–રે ઓય હાયે.
ફર્ઝ હે ગમકા સારી જહાકો,

કર અલાઉદ્દીન અબ ઇસ બયાંકો,
યાદ રખના તુ મેરે સુખનકો—રે ઓય હાયે.

રિવાયત.

સર દીયા રાહે ખુદામેં યે જીગર કીસકા હે,
મુજ–રઇ ઓર દુરે દરિયાયે ગૌહર કીસકા હે.
રૂબરૂ આકે બ–મયદાન કહા અરઝક–ને,
સચ બતા મુજકો તુ અબ રરકે કમર કીસકા હે,
મેરા દાદા હે અલી ઓર ચચા તીશના–લબી,
નામ કાસીમ હે મેરા અબ મુઝે ડર કીસકા હે,
તીન દીન તીશના ગુરસ્ના રહા દર દશ્તે બલા,
દીયા સર હકકી રઝા પર યે જીગર કીસકા હે.
પુર ઝીયા નુરસે રેહતા હે મેરા દીલ હરદમ,
ફુયેઝ હર વકત તેરે દીલમેં ગુજર કીસકા હે,

રિવાયત.

જીસ વકત ગયે રનમેં પયે જંગ હુસેના,
આદાકો કીયે જાકે વહાં દંગ હુસેના,
થરરાને લગે મુજી દમે માઅર–કયે તેગ,

અયસા કીયે દર કરબો બલા જંગ હુસેના,
સબ ડાલકે હતિયાર લગે ભાગને મુલહેદ.
બરહમ હુવા મયદાનમેં જબ ખિંગ હુસેના.
સબ સુર્ખ ઝમીં હોને લગી કરબો-બલાકી,
શમશેરકા દીખલાયે હેં જબ રંગ હુસેના,
આતા-થીનિદા-અલ-અમાન હરસિમ્તવદાંપર,
અય ફૈયેઝ કીયે અયસા વહાં જંગ હુસેના,

નોહા.

અય મોમીનો આફાકમેં આયા હે મોહર્રમ,
શાહકા કરો માતમ.
ઇસ માહમેં મારે ગયે હેં કિબ્લયે આલમ,
શાહકા કરો માતમ,
ખત લીખકે જફા-કારોંને યસ-રબસે બુલાયા,
આરામ ન-પાયા,
મકતલમેં હુવા દફતરે દીં દરહમો બરહમ,
શાહકા કરો માતમ.
હે ચયેન ન જન્નતમેં ન હે કબ્રમેં આરામ,
રોનેસે હે બસ કામ.
ઝોહરાકી તરેહ સીના વ સર પીટકે હરદમ,
શાહકા કરો માતમ,

હો રોજકે પ્યાસે હેં સીધારે સુયે કૌસર,
પર લબ ન-હુયે તર,
હો ફાતેહા શરબતપે તો બા-દીદયે પુર નુમ,
શાહકા કરો માતમ.
નાદીર યે ફરીશતોંસે ખડે કેહતે થે જીબ્રીલ,
રોનેકી હો તાઅમીલ,
હસવીંકો મોહર્રમકી ગીરા અરશે મોઅઝઝમ,
શાહકા કરો માતમ.

નોહા.

મુસલ્લીમકો જો કુફેમેં કઝા લાઇ વતનસે.
અફસોસ સદ અફસોસ.
તાઝી હુઇ બેદાદ-ગરી ચરખે કોહનસે,
અફસોસ સદ અફસોસ.
બે-કસ વોહ હુયે કુફેમેં ઔર સદમા ઉઠાયે,
ઉફ લબપે ન-લાએ,
હર રોજ ગુઝારાહી કીયે રંજો મેહનસે.
અફસોસ સદ અફસોસ.
એક સંગ લગા લબપે હુવા જામા વોં પુર ખુન,
યે ઝુલ્મ હે ગરદુન,
જો આખીરી દમ આબ લગાયા થા દહનસે,
અફસોસ સદ અફસોસ

હયહાત યેહી બાઝે પસી હરફે ઝબાં થા,
કેહદે કોઇ ઇતના.

થે આખીરી પયગામ મેરા શાહે ઝમનસે,
અફસોસ સદ અફસોસ.

હરગીઝ ન ખબર આયે યે દુશ્મને જાં હે,
મકતુલ યહાં હે.

ફીર જાએં અગર રાહમેં આતે હેં વતનસે,
અફસોસ સદ અફસોસ

ફરઝંદ મુકીમ ઉનકે જો થે બે-કસો મુઝતર.
વોહ દો યહે અનવર

તનવીર સીવા ઉનમેં થી સુરજકી કિરનસે,
અફસોસ સદ અફસોસ

ગુરબતમેં કોઇ રંજ વોહ મઝલુમ તસવ્વુર,
અશકોંસે બહા દુર,

સર આહ યતીમોંકે જુદા હો-ગયે તનસે,
અફસોસ સદ અફસોસ

વાવેલા.

કરો શોરો ફુગાન વાવેલા.
ગમકી હે દાસ્તાન વાવેલા.
વાવેલા રે વાવેલા, શહે હર દો જહાન-વાવેલા,

ભરકે અફસોસકા ગમસે નાઅરા,
શાહે દુલ્હનને રો રો પુકારા,
રનમેં મારા ગયા મેરા પ્યારા જવાન-વાવેલા,

દરદો ગમસે સકીના પુકારી,
હાયે હો-ગઇ અબ મેં દુખ્યારી,
દેખકર મુઝકો રોતે હે સારે જહાન-વાવેલા,

યે મહીના હે રંજો અલમકા,
હાય કયા હો બયાં ચશમે નુમકા,
દીલપે મેરે રહેગા ગમકા નિશાન-વાવેલા.

કયસે કયસે થે શાહ પાસ જંગી,
હાથમેં તેગ થી ઉનકે નંગી,
દોશ સબકે થે સબ્ઝ રંગી કમાન-વાવેલા,

જોકે ગમ શાહકા દીલ પર સહેગા,
હાલે દીલ કુછ ન મોંહસે કહેગા,
ઉસપે શાહકા હમેશ રહેગા અમાન-વાવેલા,

હાલ જબ ઉસને લીખ્યા સિતમકા,
હો-ગયા ચાક સીના કલમકા,

ગવસી કયા હો રકમ શાહકે ગમકા બયાન—વાવેલા.
ગવસી તાકત કહાં હે કલમકો,
લીખ સકે શાહકે રંજો અલમકો,
શક હુઈ આહ ગમ઼ે ઉસકી ઝબાન—વાવેલા.

મુજરા

મુજ—રઇ ઝાલીમોને સતાયા હુસેનકો,
બુલવાકે પાની તક ન—પીલાયા હુસેનકો.
રોને દીયા ખુદાને ન અહમદકે સામને,
હીરનીકા બચ્ચા દેકે મનાયા હુસેનકો,
કીસ ગરમાયોંમેં ધરસે નિકાલા હજાર હયેફ,
કયા ધુપમેં લઇનને જલાયા હુસેનકો.
હુરને કહા ગેહી મેરે દીલકો મલાલ હે,
ક્યું દસ્તે કરબલામેં મેં લાયા હુસેનકો.
આબીદને વક્તે દફનકે શાને હીલા દીયા,
અપના તમામ હાલ સુનાયા હુસેનકો.
શિમરે લઇનકી સારી જફાયેં બયાન કીં,
રોકર નશાને તૌક દીખાયા હુસેનકો,
ઉસકો ખુદા ન હશ્રમેં બખશેગા અય રઝા
હંસ હંસકે જીસ લઇનને રૂલાયા હુસેનકો.

મુજરા

શાહકે મુજ-રઇકો અંદે-શાયે ફરદા કયા હે,
પંજ-તન વાસ્તે બખશીશકે હે પરવા કયા હે.
ગુજરે જો દમ ગમે સરવરમેં ગનીમત જાનો,
મોઅમીનો ઝીસ્તકા દુન્યામેં ભરોસા કયા હે.
જબ ચલે તીર તો હઝરતને રફીકોંસે કહા,
નવ-જવાનો કહો ઇસ-વકત ઇરાદા કયા હે.
અર્ઝ કી સબને કે સર તેગ તલે ધર દેંગે,
તુમ સલામત રહો આકા હમેં પરવા કયા હે
જુલ-ફિકાર અ-સ-દુલ્લા જો ખેંચા શાહને
ગયેબસે આઇ નિદા યે કે ઇરાદા કયા હે.
હલ્ક કટવા-દો જો હો બખશીશે ઉમ્મત મંઝુર,
કાલ છુટ-પનકા કરો યાદ કે વાએદા કયા હે.
શીમ્રસે કેહતે થે શાહ ચઢ ન-મેરે સીને પર,
દેખ તો કોન હું-મેં તેરા ઇરાદા કયા હે.
માં મેરી ફાતિમા હે બાપ અલી જદ હે નબી,
અરે ઝાલીમ મેરે રૂત્બેકો તુ સમઝા કયા હે,
મર ગયા હાયે પિસર ગ્રાલસા પર આહ ન-કી,
જીગરે ફાતિમા ઝોહરાકા કલેજા કયા હે
રાત દીન શૌકે ઝીયારતમેં યે રેહતા હે મુદામ,
અપને **મુનીસકો** બુલાતે નહીં આકા કયા હે

મુસ્તઝાદ

અસગરકે કહીં લાશપે બાનુ મેરે બાલે,
ઓ ગેસુઓં–વાલે.
યે ગમ–ઝદી માઇ ભલા દીલ કયસે સંભાલે,
ઓ ગેસુઓં–વાલે.
બિસ્મીલ્લા તેરી ધુમસે અફ્સોસ ન–કી મેં,
યે રેહ–ગયા જી–મેં,
અરમાન મેરે દીલકે નહીં કુછભી નીકાલે,
ઓ ગેસુઓં–વાલે.
બે ગોદમેં અબ પ્યાર ભલા કિસકા કરૂંગી,
દુખ કયસે સહુંગી,
જન્નતકો ચલે તુમ મેરે નાઝકે–પાલે,
ઓ ગેસુઓં–વાલે.
બે–રહમસે કયા આકે પડા આપકો પાલા,
અય બારે તઆલા,
હે પ્યાસકી શીદ્દતસે ઝબાંમેં પડે છાલે,
ઓ ગેસુઓં–વાલે.
ચલનેકે લીયે આપકે અય યુસુફે સાની,
ગઇ મન્નતેં માની,
પર પાઉંભી બાહેર નહીં તુમ ઘરસે નિકાલે,
ઓ ગેસુઓં–વાલે.

બે–જુર્મ જો મારે હેં તુમ્હેં તીર ચલા–કર,
યું કેહતી હે માદર,
દીન હશ્રકે મોંહ ઉનકે–ભી હો–જાઇંગે કાલે,
ઓ ગેસુઓં–વાલે.
સુખ તુને જવાનીકા ન–કુછ દેખને પાયા,
સબ દીલસે ભુલાયા,
દુન્યાકા મઝા કર ગયા હમ સબકે હવાલે,
ઓ ગેસુઓં–વાલે.
અહકરને લીખ્ખા હે જો યે મઝમુન સરાસર,
દર હા-લતે અસગર,
વોહ હો-ગયે અશઆર હરએક મોતીકે માલે,
ઓ ગેસુઓં–વાલે.

મુસ્તઝાદ.

યું શાહસે હરમ બોલે અદમ સાથ ન લડીયાં,
સૈયાં મેરે સૈયાં.
મારેંગે અદુ સબ તુમ્હેં તલવારકી છડીયાં,
સૈયાં મેરે સૈયાં.
સમઝાવે કહાં તક તુમ્હેં અય સરવરે આલમ,
દેખો અજી દેખો.

આંખોસે હમારે હેં રવાં અશ્કોંકી ઝડીયા,
સૈયાં મેરે સૈયાં
હે ઉનકી બસા ફોજ બસા ઉનકે અસાકર,
ઓર આપકે હેં કદરે,
વોહ મુફ્ઇ ઝાલીમ હેં ન તુમ ઉનસે ઝગડીયાં,
સૈયાં મેરે સૈયાં
તુમ છોડકે જાઓગે તરફ ફોજે લઇકે,
કરનેકો લડાઇ,
રેહ જાઇંગે કીતનેહી યહાં સા-અતો ઘડીયાં,
સયાં મેરે સૈયાં
હાફીઝ ઉન્હેં સમાઝકે ઇધર જુદ બુલા લા,
ફીર હાલ યે કર કામ,
મારેંગે વગર યે ઉન્હેં તેગકી છડીયાં,
સૈયાં મેરે સૈયાં.

રિવાયત-મેંહદી.

કાસિમ બનેકી ખાતીર હુરોને લાઇ મેંહદી,
ખુલ્દે બરીંસે લાકર રોરો લગાઇ મેંહદી.
દુલ્હા બનાકે સબને ચોકીપે લા બિઠાયે,
સબ મીલકે બીબીયોંને કયસી જમાઇ મેંહદી,
એક શબકી થી સુહાગન ઓર સુબ્હોં રાંડ હો-ગઇ,

અહલે હરમને રો રો સારે લગાઇ મેંહદી.
ઇસહાક કયસે ગમમેં શાદી હુઇ બનેકી,
કયા રંજ ઓદ અલમમે કાસિમને પાઇ મેંહદી.

રિવાયત—મેંહદી.

આઇ જબ હઝરતે કાસિમકી સોહાની મેહંદી,
કુર્રતુલ અયેનકી વોહ પ્યારી સોહાની મેંહદી,
લાઇ ફિરદોસસે હુરોંને તબક ભરભર કર,
મૌતકો દીનકો બની ઉસકી સોહાની મેં—હદી.
મોંહ બનીકા ન બના દેખને પાયા અફસોસ,
હાયે યે શુક્ર અદા કરકે સોહાની મેંહદી
શાહે કાસિમને કહે સુનકે કઝાસે યે બાત,
રહે મુઝ ઝુલમો જફા ખુન ફિશાની મેંહદી,
હુરોંને દુલ્હા બના કરકે શહે કાસિમકો,
હાથોંકો રંગના બધા રંગ જમાની મેંહદી.
બોલી માં હઝરતે કાસિમકી અય મેરે દિલબંદ,
કયસી ગે હાકી રઝા તુને રંગાઇ મેંહદી.
બસ તુ મૌકુફ બયાં ગમકા યે કર અય રાવી,
રો રો કર ચરમ મેરી ગમસે રંગાઇ મેહંદી.

રિવાયત–તાઝીયા–

ચારો યે હેગા આલે પયંબરકા તાઝીયા,
સુલતાને દો–જહાં મહે અનવરકા તાઝીયા,
તશબીહ તો ગલત હે યે કુછ ઓર વોહ થા કુછ,
વોહ ખાસ હે યે કા–ગજે જોહરકા તાઝીયા.
યે ખાસ તો નહીં હે મગર દીલસે જાન—લો,
હે ફાતિમા—કે સાહેબે દિલબરકા તાઝીયા.
ક્યુંકર ન—રોયેં જીન્નો મલક હુર ઓર બશર,
યે દેખ શાહે હૈદરો સફદરકા તાઝીયા.
કુરબાન હો–રહે હેં મલક હુર ઓર બશર,
હે યે રસુલ પાકકે દિલબરકા તાઝીયા.
ઇસ ગમસે સિના શક હે હરએક આશીકે હુસેન,
હે તિશના લબ યે અસગરો અકબરકા તાઝીયા,
ગુલશનમેં બુલબુલોંકી ઝબાં—પર હે યે કલામ,
હે યે જનાબે સૈયદે અનવરકા તાઝીયા.
હાફીઝ તુ રહે સૈયદે કૌનેન પર મુદામ,
પરહ ફાતેહા કે હે શાહે મેહશરકા તાઝીયા.

ફાતેહા—

કેહ સદક દિલસે પેહલે પયંબરપે ફાતેહા,

મિન બાઅદ ઉનકે મસજીદો મિંબરપે ફાતેહા.
અસહાબ ચાર દીનકે રહબરપે ફાતેહા,
શાહે શહીદ બિસમીલે ખંજરપે ફાતેહા,
પડહ દમ બ-દમ દુરદ શહીદોંકી રુહ-પર,
ઉમ્મતકે વાસતે જો દીયે હેંગે અપના સર,
વયરાન કર મદીનેકે કરબલામેં ઘર,
હે આજ ઉનકે રૌઝએ અતહરપે ફાતેહા.
તેગે જફાસે કત્લ હુવે શાહકે યાર ગાર,
રહમત હો ઉનકી રૂહે મુબારકપે બે—શુમાર,
રાહે ખુદામેં સરકો કીયે હેગે જો નિસાર,
હો ઉનકી રૂહે પાક મુતહ-હરપે ફાતેહા,
દિલબર હુસેનકે થે મોહિબ્બાંને બા-વફા,
કયા તુમસે બોલું ઉનકી શરાફતકા મરતબા,
સત્તર દો તન શહીદ હુયે કરબલામેં જા,
હો ઉનકે સારે ખેશો બિરાદરપે ફાતેહા.
સાલાર દીનકે થે વોહ દુન્યાકે રાહ-નુમા,
રાઝી રઝામે હકકી રહે હોકે બા—સફા,
ફરમાન હકકા લાયે બજા શાહે કરબલા.
હઝરત અલીકે દોનોં દીલાવરપે ફાતેહા.
બારા ઇમામ ચાર દેહ માઅસુમે પાક તન,
થે લાડલે ખુદાકે વોહ મિસ્લે ગુલે ચમન,
સરદાર દો-જહાંકે મઅસુમે જુલ-મનન,

ઉન સબકી રૂહે પાક મુનવ્વરપે હાતેહા.
હો જાતે પાક સૈયદે મઝલુમ પર દુરૂદ,
બીબી સકીના ઝયનબો કુલસુમ પર દુરૂદ,
હઝરત બુતુલ ફાતિમા માઅસુમ પર-દુરૂદ,
હરદમ હુસેન-સૈયદો સરવરપે હાતેહા.

અલ-વિદાઅ—

રનમે કેહતા થા ઝોહરાકા પ્યારા,
મુઝ મુસાફીરકી આજ અલ-વિદાઅ હે.
આખીરી કરલો મુજરા હમારા,
મુઝ મુસાફીરકી આજ અલ-વિદાઅ હે.
બીબી ઝય-નબકો કોઇ બુલાઓ,
હાલ મેરા સબ ઉનકો સુનાઓ,
હેહદો ભાઇકો ટુક દેખ જાઓ,
મુઝ મુસાફિરકી આજ અલ-વિદાઅ હે.
ફીર યે ઝયનબસે બોલે કે બેહના,
સબકો હાથસે તુમ ન-દેના,
બારે અંદોહ સબ સરપે લેના,
મુઝ મુસાફીરકી આજ અલ-વિદાઅ હે.
મર મદીનેમેં જાના તુમ્હારા,
હો તો કહીયો નબીસે ખુદાર,

પ્યાસા તેરે મુસાફીરકો મારા,
મુઝ મુસાફીરકી આજ અલ-વિદાઅ હે.
યે જો બાલી હે મેરી સકીના,
ઉસકા મુશ્કીલ હે બે મેરે જીના,
દીજસે ઉસકે ફટતા હે સીના,
મુઝ મુસાફીરકી આજ અલ-વિદાઅ હે.
હાયે સુગરાકી દેખી ન સુરત,
હમસે મહજુર હે વકતે રૂખસત,
લે-ચલે દીલપે યે દાગે હસરત,
મુઝ મુસાફીરકી આજ અલ-વિદાઅ-હે.
ફીર સકીનાકો રો રો જગાયા,
અપને સીનેસે ઉસકો લગાયા,
માજરા ઉસકો સબ કેહ સુનાયા,
મુઝ મુસાફીરકી આજ અલ-વિદાઅ હે.

બનજારા

યેહ ગયબી હુવા ઇશારા, બના કાસીમ રનકો સીધારા,
બના કાસીમ બના હે યારો, કોઇ ઉસકો જરા તો પુકારો.

કહો બનીકો કીસકા સહરા બના કાસીમ
ગુલ શોરો ફલકપે ઉઠા હે ન થા નવશાહ હમસે
છુટા હેજી.

અબ કયસે કરે ગુજારા—બના કાસીમ
હમ ગમગી ગમસે હુયે હે બે—મૌત જલનસે
મુએ હેજી

હમે ઉસકી જુદાઇને મારા—બના કાસીમ
કોઇ કેહતા હમારા જીગર થા કોઇ કેહતા હમારા
પીસર થાજી

મેરા દીલબર મેરા પ્યારા—બના કાસીમ
મેંને તન મન ગમમેં જલાયા મુઝે ગમમેં નબીને
લગાયાજી

ગમ અલાઉદ્દીન પીર હે દુબારા—બના કાસીમ

બનજારા

મેંને ઢુંડા ચમનકો સારા ન—મીલા મેરા ગુલ હજારા
અબ ઉલટી ચમનમે ખીઝાં હે વોહ બાદે
બહારી કહા હે

બુલબુલોંને રોરો પુકારા—ન—મીલા મેરા
હે દાગ અઝીઝો જીગર પર, જો ખુદા કરે સો
સર પરજી

ભર આહકા નાઅરા મારા, ન–મીલા મેરા
સબ બાગે હરમ લુંટ ગયા હે ઘર બાર વતન
છુટા ગયા હેજી
યું સોચા દીલમેં બિચારા–ન–મીલા મેરા
જબ રંજે અલમને સતાયા, મેંને અપને જીકો
જલાયાજી.
કીયા ગમસે દીલકો દો–પારા–ન મીલા મેરા
બન બનસે સદા યું આઇ ગયે કહાં જવા મર્દ
ભાઇજી,
સુન અલાઉદ્દીન લલકાફા ન મીલા મેરા

મરસીયા

તુંમ શહાદતકે ફલકકે હો શહા બદરે મુનીર
આપકે પરતવ–સે દુન્યામેં હેં સબ રોશન ઝમીર
કિશ્વ–વરે તતહીરકે હો બાદશાહે બે નઝીર,
દાંદ ખાહે બે કસાં ઓર આજીઝોંકે દસ્ત ગીર
હેં જીગર બંદે અસદ ઝોહરાકી જાં હઝરત હુસેન
ઓર જનાબે મુસતફાકે યે બે શક દીલકે ચયેન–૧
તુમ ઇમામે દો–સરા હો બાદશાહે અતકીયા
મુલકે તસલીમો રઝાકે આપ હેં ફરમાં રવા
રૌનકે તખતો વિલાયત ઓર ફૈકે પેશવા

મન–બચે જુદા બતા સાલીકે રાહે બતા–
હેં જીગર,–૨.

કૌન તુમ બિન હે શબાબે અહલે જન્નત યા ઇમામ,
સબ્ઝ હે તુમસે હી રીહાને શહાદત યા ઇમામ.
રંજ કયા કયા તુમને ખેંચે બહરે ઉમ્મત યા ઇમામ,
આપસે હોગી હમેં ઉકબાકી રાહત યા ઇમામ–
હે જીગર,–૪

હઝરતે બુબક્ર થે ઇન–પર હમેશા જાં–નિસાર.
દોસ્ત રખતે થે ઉમર આદીલ ઇન્હેં લયલો નહાર.
સુનાસો હમ–દમ બહોત થે ઉનકે ઉસમાં નામદાર,
રાઝ યે પિનહાં નહીં સબ ખલ્ક પર હે આશકાર–
હેં જીગર, ૪

લશ્કરે કીં–પર ચલાઇ શાહે દીને તેગ જો,
રૂહ કાલીબમેં ગઇ લાખોં જુદાઇ દમમેં હો,
આદમો ઇસાસે લે સારે નબીયે નેક ખો,
દેખકર કેહને લગે શાહકી શુજાઅત કયું નહો–
હેં જીગર–૫

ફાતિમાકી જાન હેં ઓર લખ્તે દીલે ખયરૂલ ઉમમ,
દોશ-પર જીસકો બીઠાતે થે નબીયુલ મોહ–તરમ,
હે પ્યાસા તીન દીનકા કુછ ન–આયા ઉનકો ગમ,
યે ન–સમઝે અહલે શર કરતે હેં હમ કિસપર સિતમ,
હેં જીગર–૬

બરકે હમ વોહ તેગ થી શાહકી કે જીસકો દેખકર,
કાંપતા થા ખોફસે મીરરીખ-કા તન ઓર જીગર,
ઉમ્મતે આસીકી બખશીશ થી ઉન્હેં મદદે નઝર,
ઇસલીયે સારે સહે જોરો જફાયે અહલે શર-
હેં જીગર-૭

નવ-નિહાલાંને ચમન રોતે થે હારેં માર માર,
ફુલ ઇસ ગમસે હુયે થે સુખકર માનીંદે ખાર,
હો-ગઇ હય-હય ખીઝાં બાગે નુબુવ્વતકી બહાર,
બુલબુલેં કેહતી થી અબ હમ કયું ન-રોયે જાર જાર-
હેં જીગર બંદે-૮

શાહકા સર શીમ્ર જબ કરને લગા તનસે જુદા,
મચ-ગયા ખુરોંમ હર જી-રૂહ થરરાને લગા.
ઉસ ઘડી જીન્નો મલકને રોકે પીર નાઅરા કીયા,
અય લઇનો બે-હયા કુછભી તો કર ખૌફે ખુદા-
હેં જીગર બંદે-૯

ઉનકો કલ હોવેગી ઉકબામેં બહોત હદસે ખુશી,
આજ દુન્યાકે જો ગમ ખાતે હેં શાહકા હર ઘડી,
અશ્ક જો આંખોંસે ગીરતે હેં પયે સિબતે નબી,
બાએસે અફવે ગુનાહ હોવેંગે મેહશરમેં વેહી-
હેં જીગર બંદે-૧૦

ભેજ ઉન-પર કીબ્રીયા લાખોં તહીયાતો સલામ,
ઓર અપની ખાસ રેહમત ઉનપે નાઝીલ કર મુદામ.
બહરે ઉમ્મત સર કટાયા જીસને હોકર તીશના કામ.

શા-ફ-એ ઇસીયાં શફન-શાહે શહીદાં નેક નામ-
હેં જીગર બન્દે-૧૧,
અય ખુદાકે બર ગુઝીદા સબ શહીદોંકે ઇમામ,
યે વફા આજીઝ તુમ્હારે હે ગુલામોંકા ગુલામ,
મેહરબાની-કી નઝર અપની રખો ઉસ-પર મુદામ,
વીર્દ હે ઉસકો તુમ્હારે નામકા યે સુબ્હો શામ-
હેં જીગર બન્દે-૧૨.

મરસીયા.

શોર હે શામકે લશ્કરમેં કે અબ્બાસ આયે,
ઓર તવાતર ખબર આઇ કે બહોત પાસ આયે,
પર ગમે શાહે શહીદાંસે બસદ યાસ આયે,
બોલી તકદીર કે યે જંગ ઉન્હેં રાસ આયે,
આકે ઘોડેકા શુજાઅતને કદમ ચુમ લીયા;
ફતેહને ગો-શા-યે દામાને અલમ ચુમ લીયા-૧.
હો-ગયા ફોજે શકાવતમેં તઝલ-ઝલ બરપા,
પીસરે સાઅદસે હરકારોંને આકર પુછા,
કીસકી આમદ હે કે લશ્કર તહો બાલા હે તેરા,
પીટકર ઝાનુંકો યે સાઅદકે બેટેને કહા,
દેખ-લો વોહ ખ-લી-ફે હૈદરે કર્રાર આયા,
મરગે નવ સબકો મુબારક હો અલમ-દાર આયા-૨.

વાહ કીસ શાનસે સકકાયે હરમ આતા હે,
માઅરકે-મેં કોઇ ઇસ તરેહસે કમ આતા હે.
ક્યા દીખાતા હુવા વોહ જાહો હશમ આતા હે,
ક્યા ઉડાતા હુવા દામાને અલમ આતા હે,
હુસ્ન અયસા કે ફરોગે મહે કામીલ ઘટ જાયે,
રોઅબ અયસા હે કે પથ્થર કીભી છાતી ફટ જાયે-૩.

ગો-શ-યે દોશપે ક્યા ખુબ લટકતી હે કમાં,
તીર અગર ઉસકા રવાના હો તો રૂહ રવાં,
કહે ચીલ્લાકે જો રૂસ્તમકો કે જાતા હે કહાં,
રૂખ મીલાવે ન-કભી ડરસે હો ગોશેમેં નીહાં;

ગર કમાંદાર તેરા તીર કમાંસે છુટા,
સબ કહેંગે કે માહે નવસે સિતારા ટુટા-૪.
યે તો સબ એક તરફ રોઅબો શુજાઅત દેખો,
એક લાખોંપે ચલા આતા હે જુરઅત દેખો,
કુવ્વતે બાઝુએ શબબીરકી કુવ્વત દેખો,
ક્યા જવાનીમેં હે આસારે ઇબાદત દેખો,
નેઝા નજદીક અલમકે જો કઝારા ચમકા,
ગોયા ખુરશીદકે પેહલુંમેં સિતારા ચમકા-૫.
ખુદભી ઇસ ફર્કપે હે બહરે શુજાઅતકા હુબાબ,
સા-ગરે મેહરે હે બાલાયે માહે આલમ-તાબ,
યાદ હે ઉસકો સબ આરાસ્તગીકે આદાબ,
જીસ્મ પર જંગકા ખુબ સજા હે અસબાબ,

તેગ જબ મ્યાનસે યે કુસ્તે ગમ લેવેગા,
શામ તક જાવેગા કુફેમેં ન-હમ બેવેગા-૬.

જોગીનામા.

હમ જોગી હુસેનાકે યહાં આયે હુયે હેં,
દફ્તર ગમે શબ્બીરકા હમ લાયે હુયે હેં,
ડાલે હેં ગલે રિશ્તયે ઉલફતકી યે ઝુન્નાર,
હાં ફુરકતે શબ્બીરમેં ઘબરાયે હુયે હેં,
કરબલામેં ઉદાસી જો હુઈ આયે યહાં પર,
યે જાયે બેહલને-કી જરા પાયે હુયે હેં,
કરબલમેં શહીદોંકી કબર ઔર લહદ પર,
પેહલેસે સરે જારકો ટકરાયે હુયે હેં,
યાસીન શુગલ તુને બહોત ઠીક યે પાયા,
ગમગીન તેરે વકતકે રૂલવાયે હુયે હેં.

જોગીનામા.

આજ દીન હે કયામતકે જયસા,
લાખ પીરઓનમેં હે એક મુસા,
આજ સખતી હે આલે નબીપર,

રનમેં કાસીમ બના હે પ્યાસા,
દુશ્મનોંકે મુકાબીલ હે યારો,
શાહે આલી નબીકા નવાસા,
દીલમેં યાદે ખુદા ઓર સબર હે,
શાકીરે હક હુવા કોઇ ન અયસા,
હેં જો બે-પીર કુફી વ શામી,
ઉનકો દોજખ મીલેગા ન કયસા,
જો શહીદાંને કરબલ હેં ખાલીક,
આબે રહમત સદા ઉનપે બરસા,
હે વસીલા તેરા અયસા ખુરશીદ.
કામીલો સાબીરો હક સના-સા,

માતમ.

ઓય હાયરે સરદાર બાગે ઇરમકે,
હેં નવાસે શફીઉલ ઉમમકે—ઓય હાયરે.

કોન અયસા હે જગમેં બહાદુર,
જયસે હુસનેન હેં બે-બહાદુર.
હેં વોહ સાલાર ખયરુલ ઉમમકે—ઓય હાયરે.
સદમે ઝાહીર હેં જો રંજો અલમકે—ઓય હાયરે.
ઉનકે ગમમેં જો રોયેગા એકબાર,

રહમ ઉનપર કરેગા વોહ ગફ્ફાર,
હોંગે લાયેક વોહ ફઝલો કરમકે—ઓય હાયરે.

ઉનકે ગમમેં જો રોયા કરેગા,
વોહ ખુદાકે અમનમેં રહેગા,
ખુલ્દ દેખેગા બદલેમેં ગમકે—ઓય હાયરે.

આરઝુ હે ગુલામે અલીકી,
યેહ કે દેખું મેં મેહફીલ નબીકી,
પેહલે જાનેસે આખીરકે દમકે—ઓય હાયરે.

માતમ.

ઓય હાયે ગમ યેહ સુગરાકો સુબહો મસા હે,
બાબા બાબાકી દીલસે સદા હે—રે ઓય હાયે.
કેહતી સુગરા થી મેરે ખુદાયા,
કોઈ કાસીદ બી મેંને ન-પાયા,
જાને-વાલા ન-કોઇ કરબલા હે—રે ઓય હાયે.
દેખો કાસીમકી હીમ્મત ગીયાન કર,
સરપે શાદીકા સેહરા વોહ રખકર,
ફોજે આદાસે લડને ચલા હે—રે ઓય હાયે.
રાહે યઝદામેં સરકો કટાયા,
નારસે આસીયોંકો બચાયા,

હમપે કયસી ,યે મુતહો આતા હે—રે ઓય હાયે.
શાહકા ગમ હે રહુમાં સબકો,
કુરા ગીલમાં બશર ઓર જીનકો,
વાએ-દયે તીફલી કીયા જો વફા હે—રે ઓય હાયે.

વાવેલા.

આજ કત્લે વલી હે વાવેલા,
અલ-વિદાઅ હો-રહી હે વાવેલા—આજ.

આજ સિબતે નબીકી ગરદન પર,
એક શકીકી છુરી હે વાવેલા—આજ.

આજ દોલત-સરા મોહંમદકી,
આગસે જલ રહી હે વાવેલા—આજ.

આજ લુટતા હે ઘર પયંબરકા,
નહીં પુરસાં કોઇ વાવેલા—આજ.

આજ સિબતે નબીકે ખયમે-મેં,
આગ ભડકી હુઇ હે વાવેલા—આજ.

આજ અકબર અલીકો મયદાંમેં,
દીલપે બરછી લગી હે વાવેલા—આજ.

બે-કફન આજ લાશ સૈયદકી,
કત્લ-ગાહમેં પડી હે વાવેલા—આજ.

આજ દુન્યામેં સબ અંધેરા હે,
એક કયામત મચી હે વાવેલા—આજ.

ખુબ રો-લો ખ્યાલ માતમમેં,
મોત સર પર ખડી હે વાવેલા—આજ.

રિવાયત-

કરબલામેં ગુલ હુવા સાકીયે કૌસરકા ચિરાગ,
કુર રસુલ અયને નબી મહબુબે દાવરકા ચિરાગ.
અર્શ પર સારે મલાયેક સર પટક કેહતે હેં યું;
આજ કયસા ગુલ હુવા હે અરશે દાવરકા ચિરાગ
પડ-ગઇતારીકી સહરાયે જહામેં એકસાં
જબ હુવા ગુલ ઝુલ્મસે શેરે દીલાવરકા ચિરાગ
સબ જહાંમે પડ-ગયા હે શોરો ગુલ અફસોસકા
હાયે સદ અફસોસ થા જાન પયગંબરકા ચિરાગ
ચશ્મગીરીયાં હોકે અબઇસહાક ગમમેં કેહ યેહી
હાયે જગસે ગુલ હુવા દીને મુનવ્વરકા ચિરાગ,

રિવાયત-

હરદમ હે મુજકો વીર્દ દીલ-આરા અલી અલી,
ખાદીમ બ જાનો દીલ હું તુમ્હારા અલી અલી
બસ ગરદીશે જહાંસે નિહાયત-હી તંગ હું,
બેચારગી-મેં તુમકો પુકારા અલી અલી.
જાઉં કહા મેં છોડકે દરબાર આપકા
જુઝ આપકે નહી હે સહારા અલી અલી
કિસ્તીયે જુર્મ હો-રહી હે મેરી ગરકે આબ,

પહોંચાદો ઉસકો સુયે કિનારા અલી અલી,
ફરદે જુદાઇસે હું બહોત દીલ મહુમ આહ,
મેરી ખબર લો જલ્દ ખુદારા અલી અલી.
આસાન મુશ્કીલેં કીયે લાખોંકી આપને,
હાફેઝપે અપને લુતફે ખુદારા અલી અલી.

મુસ્તઝાદ.

શાહે શોહદા ખુશ હસબી ખુશ લકબી હે,
આલી નસબી હે.
લા-રેબ કે વોહ ઇબને અલી સિબતે નબી હે,
આલી નસબી હે.
નુરે કેહને લગી મીલતેહી અય લશ્કરે આદા,
હે વોહ મેરા આકા.
જુરકી-કે શુજાઅતસેં શુજાઅત-ભી દબી હે,
આલી નસબી હે.
ઇકરારસે ફીરતે હો ખુદાસે નહીં ડરતે,
અચ્છા નહીં કરતે.
એક બે-અદબી ઉસકી તો સો બે-અદબી હે,
આલી નસબી હે.
હે શાને શરાફત યેહી હે જાને શરાફત,
હે કાને શરાફત,
મકકી મદની હાશેમી-ઓ મુત-તલબી હે,
આલી નસબી હે.

નીકલા સરે મયદાન જો ઇબ્ને અ-સ-દુલ્લાહ,
 થરરા ગયે ગુમરાહ,
કેહને લગે બે-શુબ્હાહ યેહી સિબતે નબી હે,
આલી નસબી હે.
કામતસે અયાં સાફ હે તતહીર સરાપા,
તનવીર સરાપા,
હર આઇ-નયે આઇ-નયે ગુલ-અજબી હે,
આલી નસબી હે.
નેઝેપે સરે શાહદા અલ્લાહરે એઅ્જાઝ,
આતી-થી યે આવાઝ
સુલતાને શહીદાં યે ઇમામે અરબી હે,
આલી નસબી હે.

સલામ.

મોહંમદ સરવરે આલમ હુયે નુરે ખુદા ઠેહરે,
હુસેન ઉનકા નવાસા કુરતયે કરબો-બલા ઠેહરે.
લગે દરીયા અદુ આકર હજારોં જા-બજા ઠેહરે,
હવા પર ઝુમકર જીસ તરેહસે કાલી ઘટા ઠેહરે,
ચડહેગા ખુન સર પર અય લઇનોં બે-ગુનાહોંકા,
ખુદાકે સામને દેખેં તો કયા ઇસકી જઝા ઠેહરે.
અદુકા કયા બિગાડા થા ભલા આલે મોહંમદને,
કે જીસકે વાસતે વોહ મો-રદે તેગે જફા ઠેહરે.

કોઇ શિકવા નહીં મુજકો લઇનોંકી જફાઓંકા,
મેરી તકદીરકા લીખ્ખા ભલા કીસસે ગીલા ઠેહરે.
શહાદત હો–ચુકી શાહને કહા મયદાને મેહશરમેં,
ખુદા જબ અદલ પર બયઠે હમારા ફેસલા ઠેહરે.
હદીસે કરબલા પઢતા હું ઇશ્કે આલે અહમદમેં,
યે વોહ અફસાના હે જીસસે કે હમ અહલે દીલા ઠેહરે,
ઇલાહી બાદે મુરદન મજ–મયે મયદાને મેહશરમેં,
નબીકા આશીકે સાદીક બલીગ બે–રીયા ઠેહરે.

મુજરા.

મુજ–રઇ સારા જહાં હે ગમસે ગીરીયાં ઇન દીનોં,
હર જગા હે માતમે શાહે શહીદાં ઇન દીનોં,
રોતે હેં અહલે ઝમીં કયા માતમે શબ્બીરમેં,
આસમાંભી અશ્કે શબ–નુમસે હે ગીરીયાં ઇન દીનોં,
અકબરો અસગર પ્યાસે હો–ગયે રનમેં શહીદ,
લુટ–ગઇ હે દોલતે શાહે શહીદાં ઇન દીનોં,
આસમાંસે તુટ પડતે હેં સિતારે આજ કલ,
હે બડા અંધેર આલમમેં નુમાંયાં ઇન દીનોં
લે–ગયે થે નહેર પર તશરીફ પાનીકે લીયે,
તીરકા અબ્બાસ પર બરસા થા બારાં ઇન દીનોં.
યા હુસેન અબ રહમ કીજે તાકે ખાતીર જમાઅ હો.
હે વફા અફકારે દુનિયાસે પરેશાં ઇન દીનોં.

નોહા.

સુગરાને કહા ગમસે ફટા જાતા હે સીના,
સુના હે મદીના,
બાબાસે નીકાલા સિતમ—ઇજાદોંને કીના,
સુના હે મદીના.
ખતકો ભેજકે કુશ્રી શહે વાલાકો બુલાયા,
ઓર કયા ન સતાયા,
મજરૂહ કીયા તીરોંસે શબ્બીરકા સીના,
સુના હે મદીના.
આશુરેકે દીન લુટ—ગયા ઝોહરાકા ભરા ઘર,
સરવર હુયે બે—સર.
રાસ આયા ન અબકે યે મોહર્રમકા મહીના,
સુના હે મદીના.
મેહમાનોંકો પાની ન—દીયા કૌમે જફાને,
દીલ તીરોંસે છાને,
દેખા થા ન અબ તક ન સુના થા યે કરીના,
સુના હે મદીના.
વાજેદ નહીં સુગરાકા બયાં કાબીલે તહરીર,
કરતી થી યે તકરીર,
લો ડુબ—ગયા અહમદે મુરસલકા સફીના,
સુના હે મદીના.

નૌહા.

અય મોમીનો યે ચાંદ મુસીબતકા હે આયા,
મુસલીમ ગયા મારા,
થા એલચી જો હઝરતે શબ્બીરકા પ્યારા,
મુસલીમ ગયા મારા,
કુફેમેં દગા કરકે લઇનોંને વતનસે,
મેહમાન બુલાકર,
ઉસ બે કસો મઝલુમકા સર તનસે ઉતારા,
મુસલીમ ગયા મારા,
શબ્બીર રોરો કેહતે થે બિરાદર,
કયા ગુજરી યે તુમપર,
પેહલા મુઝે યે દાગ મુકદરને દીખાયા,
મુસલીમ ગયા મારા,
અબ મુજકો યકીં અપને-ભી મરનેકા હુવા હે,
મરનેસે તુમ્હારે,
શાયા યે મુઝે :મૌતકા પયગામ હે આયા,
મુસલીમ ગયા મારા.
અફસોસ હે મલઉનોને ખંદકમે ગીરાકર,
કીસ મકરો દગાસે,
મેહમાંકા દાઅવતકે ઇવઝ ખુન બહાયા,
મુસલીમ ગયા મારા.

દરવાઝેમેં લટકા દીયા સર કાટકે અફસોસ,
કુફેમેં તુમ્હારા,
ઓર બાંધકે રસ્સી તને અત-હરકો ફીરાયા,
મુસલીમ ગયા મારા.

મરસીયા.

જબ સૈયદે મઝલુમકા લશ્કર ગયા મારા,
ઓર સેહરા બધા કાસીમે મુઝતર ગયા મારા,
અબ્બાસ અલમ-દાર દીલાવર ગયા મારા,
અકબર ગયા મારા અલી અસગર ગયા મારા.
રોકર કહા તનહાઈ-મેં કયા જીકે કરેંગે,
થી દેર ઇન્હી લોગોંકી અબ હમભી મરેંગે—૧
ઇતનેમેં હુવા હમલા-કુનાં લશ્કરે બે-પીર,
હઝરતને બહોત મારે લઇ ખીંચકે શમશીર.
સબ અહલે સિતમ હાથે ચલાને વોહ લગે તીર,
ઝખમી હુયે સર તા બ-કદમ હઝરતે શબ્બીર,
તર ખુનમેં દેખા જો અબાયે નબવી-કો,
સદમા હુવા દો-ચંદ હુસેન ઇબને અલીકો—૨
ઉસ વકત યેહી અર્ઝ થી દરગાહે ખુદાપેં,
હર આન ચલા જાતા હું તેરી રઝામેં,
કટવા દીયા દીલદારો રફીક અહલે જફામેં,
ઓર એક સુખન તક ન-કહા રંજો બલામેં.

મોંહ કર દીયા ઉન તીરોંકે બારોંકે આગે,
હે કોન હકીકત તેરે એહસાનકે આગે—૩
દી મેરે બુઝુરગોંકો ઝમાનેપે ફઝીલત,
નાનાકો નુબુવ્વત હુઇ બીબીકો ઇમામત,
પેહલે તો મીલી બાઇ મીરાસે ખીલાફત,
અબ મુજકો ઉસી ઢબકી ઇનાયત હુઇ ખિદમત.
ઓર ઇસકે સીવા કોનસી ઇઝઝત ન અતા કી,
બે-કસપે ઇલાહી તેરી શફકત હે સદા કી—૪
નાનાકો મેરે અરશે મોઅલ્લા-પે બુલાયા,
સાતો ફલક ઓર ગુલશને ફિરદોસ દીખાયા,
પહોંચ્યા જો બહોત પાસ તો યે લુત્ફ જતાયા.
ફરમાયા મેરા દોસ્ત મેરે મીલનેકો આયા.
ફીર બોલા કે હે અરશે બરી તેરેહી ખાતીર,
પયદા કીયે અફલાકો ઝમીં તેરેહી ખાતીર—૫
દરગાહે ઇલાહીમેં થી યે આપકી તકરીર.
પેશાનીયે અનવર પે જો એક આકે લગા તીર,
ખું બેહને લગા ઝખ્મસે હાલત હુઇ તગૈયુર,
દામનસે લગે પુછને ઉસ ખુનકો શબ્બીર.
એક તીર લગા સીનયે સદ ચાકકે ઉપર,
સેરોંસે લહુ બેહને લગા ખાકકે ઉપર—૬
રહ—વારસે ગશ ખાકે ગીરે ખાકપે હઝરત.
બયઠી સરે પુર નુરપે એક ઝુલ્મકી ઝેરબત.
ઓર એક સીતમ-ગારને પહોંચાઇ અઝીયત,
મારા શહે મઝલુમપે એક નેઝ-યે આફત,

યે કેહતી હુઇ ખયમેસે ઝયનબ નીકલ આઇ,
શબ્બીર મરા જાતા હે નાનાકી દોહાઇ—૭

મયદાનમેં હોતી હે મેરે ભાઇપે બે-દાદ,
કરતા નહીં કોઇ રહમ સભી બન-ગયે જલ્લાદ,

યે આપકા ગુલઝાર હુવા જાતા હે બરબાદ,
ફર્યાદ હે ફર્યાદ હે ફર્યાદ હે ફર્યાદ.
ફીર ભાઇકા ચીલ્લાઇ કે હય હય મેરે ભાઇ,
બચ રેહનેકી તેરે કોઇ સુરત ન બન આઇ—૮

ઝયનબકે યે કેહનેપે ઉસે રહમ ન-આઇ,
મોંહ ફેરકે ઓરોંકી તરફ ધ્યાન લગાયા.

એક એકને એક એકકો ઇસ તરેહ સુનાયા,
હમ સબને યે કાબુકા બડા વકત હે પાયા.

ખતરા ન-કરો નાસ-યે ઝોહરા વ નબીકા.
સર કાટલો ફરઝંદે રસુલે અરબીકા—૯

નીકાલા ક-મ-રે શીમ્ર બદ આલમસે ખંજર,
મલઉન લગા પુછને રૂમાલસે ખંજર.

ખંજરકી લગા ધાર ફીરાને જો વોહ ખુંખાર,
લોગોને કહા દેરકા મોઅકા નહીં ઝીનહાર,

ઉસ દુશ્મને ખાલીકને કીયા ઝુલ્મ યે ઇઝહાર,
શબ્બરકી ગરદનપે રખા ખંજરે ખુંખાર—૧૦

કયા સેહલ-સી યે બાતથી બે-પીરકે આગે,
સર કટા લીયા ભાઇકા હમશીરકે આગે.

ઝાલીમને સરે શાહકો નેઝુપે ચડાયા,
ઓર ખુન ટપકતા હુવા ઝયનબકો દીખાયા.

એક ફખ્રસે મલઉન ઝબાં-પર યેહી લાયા,
કયા કત્લ કીયા હઝરતે ખાતુનકા જાયા—૧૧

કુછ દેખતી-ભી હે કે નહી ધ્યાન કીધર હે,
અબ ઝયનબ બે-કસ યે તેરે ભાઇકા સર હે,
ઝયનબ લગી ચીલ્લાને કે હય હય મેરે ભાઈ,
ખંજરસે હુઈ તેરે સરો તનમેં જુદાઇ.
ગોદીમેં મીલી ફાતીમા અમ્માકી કમાઈ,
મેં ને યે સિતમ દેખા મુઝે મૌત ન-આઇ—૧૨
શબ્બીર બિરાદરા પે યે આઇ હે મુસીબત,
કોન ઔર હે ઇસદમ જો કરે સબકી હિમાયત,
દીલ ટુકડે હુવા ઝયનબે બે-કસકે બયાંસે,
એક શોર પડા નાલા વ ફર્યાદો ફુગાંસે,
એઅજાઝ બડા કામ હુવા શાહે ઝમાંસે.
કયું કરકે ન-યે ઝુલ્મ નહોં સારે જહાંસે—૧૩
અબ આગે તાબ નહીં દીલકો કયા કરૂં મેં રકમ,
બસ અબ તો રોક-લીયા ચાહીયે ઇનામે કલમ,
યે અર્ઝ કરતા હું સરવરસે બ-દીદયે નુમ,
કુબુલ હોવે દુઆ જદ્દ યા ઇમામે ઉમમ.
મોહીબકો તેરે ન દુન્યામેં કુછ અલમ હોવે,
જો ગમભી હોવે તો યા શાહ તેરા ગમ હોવે—૧૪

મરસીયા

આયે મઝારે પાકે પયંબરપે જબ હરમ
આંખોંમેં અશ્ક લબપે ફુગાં સીનેમેં અલમ.
કેહતે હેં લુટકે આયે હેં જંગલસે હાયે હમ,
ઉઠઠો જરા મઝારસે દેખો તો યે સિતમ,
કબરે નબીપે રખ-દીયા સરકો ઇમામકે.
સદમે બયાન કરને લગે તીશ્નાકામકે—૧

હે યે તુમ્હારે નાઝોંકા પાલા હુવા હુસેન,
જો હે શહીદે ખંજરે જોરો જફા હુસેન,
પુછો તો તેરા સર હુવા ક્યુંકર જુદા હુસેન.
બે કયસે પુછો તુને હે ક્યા કી ખતા હુસેન.
અબ લાલ તુઝકો પાની કીસીને પીલાયા થા,
મુજે ગલેપે યા તેરે ખંજર ચલાયા થા—૨
બોલો તો તુમને નાઝસે પાલા ઇસીકો થા.
કાંધેપે તુમને હાથે ચડાયા ઇસીકો થા.
સીનેપે અપને હાથે સુલાયા ઇસીકો થા,
ઝુલેમેં હાં મલકને ઝુલાયા ઇસીકો થા,
મેવે ઇસીકે વાસતે જન્નતસે આતે થે,
જીબ્રીલ ઇસીકો પીઠપે અપની ચડહાતે થે—૩
ખાલીકકો થા ખ્યાલ યે રોને કહીં ન—પાયે,
શબ્બીર કોઇ રંજ ન હરગીઝ કહીં ઉઠાયે,
પ્યારા હે યે મેરા કોઇ ઇસકા ન દીલ દુખાયે,
પયદા ન વોહ સબબ હો જો શબ્બીરકો રૂલાયે,
આહુકે રોનેકે લીયે જબ ઝીદપે આયે થે.
આહુ ઉન્હીકે વાસતે જીબ્રીલ લાયે થે—૪
દેખો વોહી યે હાયે તુમ્હારા હુસેન હે,
દેખો વોહી તુમ્હારા પ્યારા હુસેન હે,
દેખો વોહી યે ઝુલ્મકા મારા હુસેન હે,
દેખો વોહી યે અર્શકા તારા હુસેન હે,
ખાલીકને રૂત્બે હાયે ઇસીકે બડ હાયે થે.
હુલ્લે ઇસીકે વાસતે જીબ્રીલ લાયે થે—૫
ફાકા થા એક દીન જો તુમ્હારે હુસેન પર,
બે-ચેન ફાતીમા થીં ફટા જાતા થા જીગર,
બેકલ થે આપ જબ હુઇ જીબ્રીલકો ખબર,

હુકમે ખુદાસે લાયે થે ખાના વોહ તરત ભર,
જીબ્રીલને હુસેનકો ખાના ખીલાયા થા.
શબ્બીર તીશના કામકો પાની પીલાયા થા—૬
એકદીન યે થા હુસેન થે ફાકેસે બે-કરાર,
ફાકા થા તીન રોજકા ઓર થે જીગર ફિગાર,
શીદ્દત વોહ પ્યાસકીથી ગશ આતા-થા બાર બાર,
શીમરે શકી હુસેનકે સીનેપે થા સવાર,
અરશે બરીંસે રોનેકી આવાઝ આતી થી,
રોકર સકીના બાપકો અપને બુલાતી થી—૭
વોહ હલ્ક જીસકો ચુમતા થા આપસા નબી,
કુરબાન ફાતીમા થી તો શયદાબી થે અલી,
હય હય ઉસીપે ચલ-ગઇ જંગલમેં હે છુરી,
ઓર લાશ બે-કફન-બી ઉસકી પડી રહી,
નેઝેપે સર હુસેનકા હય હય ચડહાયા દીયા,
ઘરસે બુલાકે ખાકમેં હમકો મીલા દીયા—૮
હય હય કીયા હે જુલ્હા પ્યાસા ઇમામકો,
તડપે તો શીમ્રને ન-સંભાલા ઇમામકો.
પાની નહીં દીયા લબે દરીયા ઇમામકો,
મારા હે હાયે શીમ્રને તીશના ઇમામકો,
ઘોડે ચલાગે હાયે તને પાશ પાશ પર,
કયા કયા સિતમ નહીં હુય બે-કસકી લાશ પર—૯
આયે હેં કરબલામેં ઘર અપના લુટાકે હમ,
આયે હેં દાગ અપને જવાનોં કે ખાકે હમ,
ઓન્નીસ તનકો આયે હેં બનમેં સુલાકે હમ,
આયે હેં સબકો હાલ અસીરી દીખાકે હમ,

મારા હૈ બે-ગુનાહ ઉન્હેં ફર્યાદ યા રસુલ,
હમ બનમેં હાયે હો-ગયે બરબાદ યા રસુલ—૧૦

હમ-હી તો બમમેં આયે હેં લુટ-કર દુહાઇ હે,
પ્યાસોંકી હલ્ક પર ચલા ખંજર દુહાઇ હે,
શબ્બીરકા વહીંપે કટા સર દુહાઇ હે,
તીશ્નના ગયે હેં સબ લબે કાસર દુહાઇ હે,
સારી કમાઇ લુટ-ગઇ હય હય બુતુલકી,
ઉમ્મતને કદ્ર કી યેહી આલે રસુલકી—૧૧

રોરો કે ફીર યે કબ્રસ કેહને લગે હરમ,
અય કબ્ર શક હો તુઝકો ઇસી સરકી હે કસમ.
કેહદે હમ આયે કબ્ર પર અય સરવરે ઉમમ,
શબ્બીર અબ સુનાઇંગે કુછ હાલે દરદો ગમ,
નાનાકા નામ હાયે યે લેતે હેં બાર બાર.
સુરત દીખાદો ઇનકો હેં શબ્બીર બે-કરાર,—૧૨

આંખેં ખુલી હુશૈનકી હેં ઇતેઝારમેં.
લબ હંસ રહે હેં આપ હેં સોતે મઝારમેં,
કુછ કેહ રહે હેં આપસે શબ્બીર પ્યારમેં,
અરમાન ભરે હુયે હેં દીલે દાગ-દારમેં,
હસરત હે સરપે હાલ જો ગુજરા હે સબ સુનાયેં,
સીના નહીં હે આપકો દાગે જીગર દીખાયે—૧૩

દેખો વોહી મેં લાલ તુમ્હારા હુસેન હું,
મુઝકો ગલે લગાઓ પ્યારા હુસેન હું,
સરકો હે મેરે તનસે ઉતારા હુસેન હું,
કીસ તરેહસે કહું ગયા મારા હુસેન હું,
તુમને તો હાયે નાઝ ઉઠાયા હુસેનકા,
કાતીલને બનમેં ખુન બહાયા હુસેનકા—૧૪

તમામ શુદ.

જાહેર ખબર.

ઉર્દુ ઝબાન ઓર ગુજરાતી હરફુમેં.

અલફ લયલા—યાને એક હઝાર ઓર એક રાતકા બે બહા ખઝાના હે શાયકીન ! યે કિસ્સા તમામ દુનિયામે મશહુર હે અરેબીયન નાઈટસ ઇસીકા નામ હે ઓર તમામ ઝબાનુમેં છપ ચુકા હે ઓર કઇ કઇ બાર છપ ચુકાહે ઇસમે એકસો સે ઝીયાદા કિસ્સે હેં ઓર હરેક કિસ્સેમેં નસીહતકે મોતી બીખેર દીયે હેં હર કિસ્સેમેંસે એક ન એક બાત ઝુરૂર અયસી મીલતી હે કે જીસ્સે દમાગમેં ફરહત ઓર રવશન ખ્યાલી પેદા હોતી હે માલુ-માતમેં બહોત ઇઝાફા હોતા હે અગલે ઝમાનેકે જોશીલે હાલાત માલુમ હોતે હે અકલમે અયસી તેઝી ઓર તબીઅતમેં ઇતની હુશીયારી આતી હે કે બોદા ઇન્સાનભી કાબીલસે કાબીલ બન જાતા હે કિસ્સે કયા હે અકલકે ખઝાને હેં ખુશી દીલ લગીકે ભંડાર ઓર દીલચસ્પીકે દરયા હેં પુરી કીતાબકી અગર તારીફ કી જાય તો એક અયસી કિતાબ બને ૬૦૦ સફેકી બડી ઓર મઝબુત સુનેહરી ઇંગ્લીશ બાઇન્ડીંગ કી કીતાબ હે કીંમત રૂ. ૪—૦—૦

દાસ્તાન અમીર હમઝા—શુજાઅત ઓર બહાદુરીકા જીતા જાગતા નમુના હે ઇસ્લામી જોશો ખરોશ કે વો મનઝર સામને આતે હેં કે પઢતેહી હેરત હોતી હે ઉમર અય્યારકી અય્યારીયાં પઢતે પઢતે પેટ ન દુખાદેં તો હમારા ઝીમ્મા કીંમત દો રૂપીએ આઠ આને.

તોતા ઓર મેના—યેભી એક અજીબો ગરીબ કિસ્સા હે જાદુ ઓર તલસ્માતકે વો હાલાત લિખે હેં. કે પઢતે પઢતે આદમી હેરતમેં પડ જાતા હે પરસ્તાન ઓર દેવસ્તાનકી કહા-નીયાં કુછ અજબહી મઝા દેતી હેં ઓર હુસ્નો ઇશ્કકી દાસ્તિનો

વો રગ દિખાતી હેં કે આશિક મિઝાજ લોગ તો પઢતેહી લટ્ટુ બનજાતે હેં. કીમત એક રૂપીઆ આઠ આને.

કસસુલ અંબિયા—ઇસ કિતાબમેં એકસો સે ઝિયાદા પેગમ્બરૂંકે મુબારક હાલાત હેં. અગર આપ અપની ઝીન્દગીકો ખુશગવાર બનાના ચાહતે હેં ઓર ઉકબાકો ભી આરાસ્તા કરના ચાહતે હે તો ઝુરૂર ઇસ કિતાબકો મંગવાકર મુલાહીઝા ફરમાઇએ કુરાન શરીફમેં અલ્લાહ પાક જલ જલાલોહુને જીતને પેગમ્બરૂં કે કિસ્સે બયાન ફરમાય હેં ઓર ઉન્હુંકી શાનમેં જીત્ની સુરતેં ઉતારી હે ઉન સબ સુરતુંકી યે તફસીર હે કુરાને શરીફમેં અલ્લાહપાક જલ્લશાનોહુને ઇન કિસ્સુંકો ' અહસનુલ કસસ ' ફરમાયા હે યાને પેગમ્બરૂં કે કિસ્સે સબ કિસ્સુંસે બહેતર હેં જબ જનાબે બારીકા યે ઇરશાદ હે તો હમકો ચાહીએ કે હમ દુસરે ઝટલી કિસ્સે ન પઢેં ઓર યે પેગમ્બરૂં કે કિસ્સે પઢેં તાકે હમકો બહોત કુછ સબક હાસીલ હો ઓર હમારે ઇમાનકી મઝબુતી હો જીસ્સે દીન દુન્યાકી ઇસ્લાહ હો જાય યે કિતાબ તીન કિસમ કે કાગઝ પર છપી હે કીમત રફ કાગઝ એક રૂપીઆ આઠ આને, ગ્લેજ કાગઝ દો રૂપીએ ઓર એન્ટીક કાગઝ ઓર ઇંગ્લીશ સોનેરી બાઇન્ડીંગ કીમત દો રૂપીએ આઠ આને.

લેડી ડાકટર હલીમા ખાનમ—આર્યુંકે રદમે યે કીતાબ ઇત્ની ઉમ્દા હે કે જીસ કદર ભી તારીફ લીખી જાય કમ હે હલીમાખાનમ નામકી એક અવરત કે જો એક ડાકટરની થી ઉસપર આર્યુંને અપને મકરો ફરેબકા જાલ ડાલા ઓર ઉસકો મુરતદ બનાનેકે લીયે તરેહ તરેહકી કોશીશે કીં મગર ડાકટરની ભી બહોત કાબીલ ઓર આર્યુંકે તમામ પોલસે વાકીફ થી ઓર આર્યુંકે રદમેં જીત્ની કિતાબેં હેં વો સબ ઉસને પઢી હુઇથીં જબ આર્ય સમાજીયુંને હલીમા ખાનમકો બહોત પરેશાન કીયા તો

ઉસને કહા કે મઝહબ બદલનેસે પેહલે મે આપસે ચંદ સવાલ કરૂ અગર મેરે સવાલુકા આપને બખુબી જવાબ દીયા તો ફિર દેખા જાયગા મગર સચ્ચેકે મુકાબલેમેં જુઠા કબ ઠેર સકતા હે ઓર સિવા ભાગમ નાઠી કે ઓર કયા જવાબ દે સકતા હે ઇધર હલીમા ખાનમને સવાલ શુરૂ કીયે ઓર ઉધર આર્યુને ભાગના શુરૂ કીયા ઓર ફિર કભી હલીમા ખાનમકો નહીં છેડા યે કિતાબ ઉર્દુમે હઝારૂકી તઅદાદમેં બિકતી હે ઓર ઇસકો પઢકર મુસલમાન અચ્છી તરેહસે અપના બચાવ કર સકતે હેં ઓર અપને મુકાબલેમેં એક આર્યાકો ઠેરને નહી દેતે મગર ઉર્દૂ નહી જાન્ને વાલે મુસલમાન ભાઇ આર્યુકે ફરેબમેં આ જાતે હેં ઓર બાદમે તરેહતરેહકી તકલીફે ઉઠાતે હેં ઇસ લીયે હમને યે કિતાબ ઉર્દુ પરસે ગુજરાતી હરફ્મેં છાહેપી તાકે ગુજરાતી પઢને વાલે ભી ઇસસે ફાયદા ઉઠા સકે ઓર એક આર્યાકાભી અપને પાસ ફરકને ન દે આર્યાસમાજીકે રદમે જીતની ઉર્દુ કિતાબે હે ઉન સબ કીતાબુકા મગઝ ઇસ કિતાબમે હે સીર્ફ યે એક કિતાબ પઢનેસેહી આર્યા કે તમામ રદસે ઇનસાન વાકીફ હોજાતાહે કિતાબ કયા હે આર્યુકો ભગાનેકા એક મશીન હે કીંમત એક રૂપીઆ.

સુરે કહેફ—યે કુરાન શરીફકી એક સુરત હે જુમાકે રોઝ ઇસકો પઢનેકા બહોત સવાબ હે હુઝુર સરવરે આલમ (સલ૦)ને ફરમાયા હે કે મેરી ઉમ્મતસે જો શખ્સ જુમા કે રોઝ યે સુરત પઢેગા ઉસકે આઇન્દા જુમે તક ગુનાહ નહી લીખે જાયગે બલકે તીન રોઝ ઓર ઝેયાદા ઓર ૭૦ હજાર ફરીશ્તે ઉસકે લીયે મગફેરત તલબ કરીંગે ઓર ઉસકો તમામ બીમારીયુમે સેહત ઓર આફીયત દી જાયગી ઓર વો શખ્સ ફિત્નએ દજ્જાલ ઓર કયામતકી હેબતસે અમનમેં રહેગા ઓર બહોતસે ફઝાયલ ઇસ સુરે મુબારક કે હેં યહાં

મુખ્તસર લીખે હૈં મુસલમાન ભાઇયુંકો ચાહીએ કે યે કિતાબ ચોક-બંદ ખરીદ કર વકફ તકસીમ કરેં તાકે દુસરે ભાઇભી સવાબમેં શામીલ હો ઓર આપકો ભી કયામત તકકા સવાબ મીલે ઇસી લીયે હમને ઇસકા હદીયા કમ રખા હૈ સીર્ફ ચાર આને.

હાફેજુલ ઇસ્લામ—યે મોલુદ શરીફકી કિતાબહૈ મોલુદ શરીફકા પઢના ઓર સુન્ના બહોત સવાબ ઓર દોનુ જહાનકી નેક બખ્તીકા સબબ હૈ ઇસમે દોજહાંકે સરદાર આકાએ નામદાર મફખરે મવજુદાત હઝરત જનાબ મોહમ્મદ મુસ્તફા સલ્લલ્લાહો અલય હે વ સલ્લમકા જિકરે ખયર હૈ આપકી પેદાઇશ વફાત મોજેઝાત ઓર કયામત કે હિસાબ કિતાબ વશફાઅતતક આસાન બયાન બાહોત ઝબાનમે લીખા હૈ જુરૂર મંગવાકર શરફ હાસીલ કીજીએ કીમત આઠ આને.

રદ દે હિન્દુ—ઇસકે નામસેહી ઝાહિર કે ઇસ કિતાબમેં હિન્દુ-ઉકા રદ હોના ચાહીએ ઉર્દુમે યે કિતાબ તમામ હિન્દુસ્તાનમે હઝારૂકી તઅદાદમે કંઇ બાર છપ ચુકી હૈ ઓર મુસલમાનોકો હિન્દુઉકે મનાજિરે ઓર મુબાહિસેમે બહોત મદદગાર હોતી હૈ ઇસ લીયે હમને ઇસકો ગુજરાતી હરફમેં છાપી હૈ તાકે ઉર્દુ નહી જાન્નેવાલે ભ ભી ઇસ કિતાબકે ઝરીએ અપને સચ્ચે મઝહબકે મુકાબલેમે હિન્દુઉંકે લામઝહબકા રદ કરે મુસન્નીફ સાહેબને હિન્દુઉકી પોથીયુ ઓર શાસ્તરૂસે ઉનકે મઝહબકા રદ કીયાહે ઓર સાબીત કર દીયા હૈ કે ઇસ્લામ સચ્ચા ઓર સબસે બેહતર મઝહબ હૈ ઓર આખિરમે એક નઝમ તો ઇત્ની ઉમદા લીખી હૈ કે જીત્ની ભી તારીફ કી જાય કમ હૈ કીમત આઠ આને.

મીયાં બદરૂદ્દીન હુસેનુદ્દીન નીઝામી. બુકસેલર

૧૭૪૦ પાંચપટી—**અમદાવાદ.**

શાહે ઝકુમ—ઝકુમકે બાદશાહકે સાથ હઝરત અલી રદી૦કે કરના ઓર હઝરતકી કરામતેં દેખકર ઉસકા મુસલમાન હોના ...ત ચાર આને.

શાહેરૂમ—કુરાન શરીફમેં અલ્લાહપાક ફરમાતા હૈ કે મૈં જીસકો ચાહું ઉસકો ઇજ્જત દું ઓર જીસકો ચાહું ઉસકો ઝીલ્લત દું રૂમકે બાદશાહને જબ યે આયત પઢી તો ઉસકો ગુરૂર હુવા કે મૈં તો બાદશાહ હું મુઝકો ઝીલ્લત ક્યુંકર હો સકતી હૈ અલ્લાહપાકને અપને કલામે પાક કા મોઅજીઝા ઉસકો દીખલાયા ઓર ઉસકો જીન તરાહેસે ઝીલ્લત દી હૈ વો પઢનેકે કાબીલ હૈ કીમત દો આને.

શાહે યમન—યમનકે બાદશાહકા કીસ્સા ઓર દો જહાંકે સરદારકા મોઅજીઝા પઢનેકે કાબીલ દીલચસ્પ કીસ્સા હૈ કીમત દો આને

ગુલીસ્તાને ખ્વાજા—સુલતાનુલ હીન્દ હઝરત ખ્વાજા મોઈ- ચીશતી અજમેરી રહ૦કી કરામતેં, ઓર આપકી પૈદાઈશ, [illegible], ઓર કૈસકો કમાલાત કા ઝીકર કુછ અયસી તરકીબસે બયાન હૈ કે પઢને વાલેકો કૈફીયત પેદા હો જાતી હૈ ઓર આખીરમેં બડી તફરી નઅતકે લીયે હઝરતકી શાનમેં કવ્વાલીયાં ઐસી ઉમદા હૈં કે પઢનેસે દીલ ફડક જાતા હૈ કીમત છે આને.

મેરાજનામા—દોજહાંકે સરદાર હઝરત જનાબ રસુલ મકબુલ સલ૦ કી મેરાજ શરીફકા ઝીકર ઈસ કિતાબમેં હૈ. હઝરત સલ૦ ને સાતુ આસમાન, જન્નત દોઝખ ઓર અરશે મોઅલ્લાકી કુલ સૈર ઓર વહાંકે અજીબો ગરીબ હાલાત કુછ અયસી ઢબસે લીખે હૈં કે પઢતેહી ઈમાન મઝબુત હો જાતા હૈ. ઓર ઈશ્કે ઈલાહી ઓર ઈશ્કે રસુલ દીલમેં ઉછલને લગતા હૈ કીમત તીન આને.

મીલાદે બીસમિલ્લાહ—બીસમિલ્લાહ શરીફકી ક્યા ક્યા બરકતેં હૈં ઓર હર કામકે શુરૂમેં ઈસકો પઢનેસે ક્યા ક્યા ફાયદે હોતે હૈં વો ઈસ કીતાબમેં લીખે હૈં કીમત તીન આને.

ગુલશને બગદાદ—હજરત જનાબ રસુલલ્લાહ સલ૦ મોલુદ શરીફ કી યે એક છોટીસી કીતાબ હે ઔર ઉમદા નસરમે આરાસ્તા વ પયરાસ્તા હે હજરત ગૌસપાક મેહબુબ સુબાની રદી૦ કી શાનમેં કશીદે ઔર આપકી કરામતુકા ઝીકર ભી કીતાબમેં હે કીમત તીન આને.

કૌવાલીકા ઝુમકા—ઇસ કિતાબમેં અલગ અલગ નાત ઔર હરકીસ્મકી કૌવાલીઆં ઔર ગઝલેં હેં જો જમાનેકે કૌવાલ એ રન્ડીયાં ગાકર સુનનેવાલુંકો રીઝાતી હેં ઔર સાહેબે દીલ વજદ એ કૈફીયતમેં આકર ઝુમને લગતે હેં. યે કીતાબકા નામ કોઈ ખાસ નામ નહીં હે બલકે આરઝી હે ખાસ કીતાબું કે નામ યે હે અલબેલી જાન, હુસ્નકા ચમક, દીલરૂબા માશુક, બાગે ઇરશાદ, આશીક કા બુલબુલ, દરદે દીલ, શાને આબ, શાને સાબીર, બોલતી મેન આશીક માશુકકી છેડછાડ, બોસાબાઝી, શાદીકી પેહલી રાત, વહીદન જાન, મુમતાઝ જાન, પટાખા જાન, સચ્છન જાન, યે સોલે ઝાતકી કીતાબું કે મજમુએ કો હમ કૌવાલીકા ઝુમકા કેહતે હેં ઇસલ ઇસકા ઇશ્તેહાર હમને કૌવાલીકા ઝુમકા કે નામસે દીયા હે કીતા કે અસલી નામ જો ઉપર લીખે હેં વોહે હરેકકા ટાઇટલ પેજ ઇ ખુબસુરત છપા હે કે દેખતે હી તબીઅત ખુશ હો જાય ઔર ઉ પર ઐસી ઉમદા ખુબસુરત ઔર દીલ ફરેબ નાઝનીનું કે ફોટુ દી હેં કે એક દફા તો આપ ઉસકો નઝરસે દુર ન હોને દોગે. હર તાબકી કીમત દો આના હે મગર સબ સાથ લેને વાલેકે પાસ સવા રૂપીઆ લીયા જાયગા.

મિલનેકા પત્તા

મીયાં બદરૂદ્દીન હુસેનુદ્દીન નીઝામી

બુકસેલર એન્ડ પબ્લીશર

૧૭૪૦, પાંચપટી **અમદાવાદ.**